

800 - lecie

GRANOWIC

Gmina Wądroże Wielkie

Powiat Jaworski

Opracował: Krzysztof Szozda.

Okładkę i szatę graficzną projektowali:

Jan Grygorcewicz, Roman Prudzienica, Dariusz Podmokły.

Składam serdeczne podziękowanie za okazaną mi pomoc w
przygotowaniu niniejszego opracowania:

Panu Dyr. Muzeum w Jaworze Mirosławowi Szkiładziowi,

Panu Janowi Grygorcewiczowi,

Panu Romanowi Prudzienicy,

Panu Dariuszowi Podmokłemu,

oraz wszystkim mieszkańcom Granowic.

Granowice 2006

W S T Ę P

Życie na wsi od zawsze było trudne, nie ważne czy to w średniowieczu, renesansie w lecie czy zimie w czasie działań wojennych czy klęsk. Ważne jest przetrwać, korzenie naszej gminy należą do jednych z najstarszych na Dolnym Śląsku, a tereny naszej wsi są ściśle związane z losami i dziejami tego regionu.

Dzisiaj wieś Granowice oprócz swojego rolniczego charakteru jaki odziedziczyła w poprzednich wiekach, ma również wpisane w swoją tradycję, kultywowanie działalności społecznej, bez której życie wiejskie nie miałoby takiego uroku.

Dzisiejsza ochotnicza straż pożarna nie zajmuje się tylko gaszeniem pożarów, wyjazdami do wypadków drogowych czy usuwaniem uszkodzonych drzew, to także wiele pracy społecznej na rzecz swojej wsi i gminy. Również zawodnicy KS Rodło nie tylko grają w piłkę, ale i uczą się także sportowego zachowania.

W rocznicę 800-lecia istnienia wsi Granowice, także w przeddzień jubileuszu 60-lecia istnienia OSP w Granowicach i LKS Rodło, zarządy organizacji społecznych oraz zarząd sołectwa naszej wsi składają wszystkim mieszkańcom podziękowania za trud i pracę jaką włożyli, dając wielokrotnie dowody najwyższego poświęcenia.

Poniższe opracowanie kierujemy do wszystkich zainteresowanych mieszkańców naszej wsi, szczególnie adresowane jest ono do naszej młodzieży, bo właśnie na niej spoczywa obowiązek niesienia tradycji naszych ojców.

Szczególne podziękowanie składamy Pani Aleksandrze Szymańskiej, za pracę w prowadzeniu wiejskich kronik, które upamiętniają ważne chwile zatrzymane w kadrze i słowie.

Zarząd OSP

Zarząd LKS Rodło

Takie były początki

Pierwsza zapisana wzmianka na temat naszej osady pochodzi już z 1206r., to jest za panowania księcia śląska Henryka Brodatego, a później jego syna Henryka Pobożnego. Na pewno osada istniała już wcześniej. Samo założenie wsi było jak na tamte czasy dużym wyzwaniem. Spowodowane to było wykarczowaniem sporych połaci lasów pod zabudowę a później pod pola uprawne, stąd też nie wielu było chętnych, jeśli weźmiemy pod uwagę także narzędzia jakimi posługiwano się w tamtym czasie. Trwało to latami.

Oprócz wymienionych nazw wsi w archiwach spotykamy i inne nazwy: 1218-Preduchno, 1305-Granowitz, 1335-Crenovitz, 1765-Graenowitz, 1932-1945-Granowitz, Grändorf, 1970-Granowiec i obecnie Granowice. Do połowy XVIII w. wieś znajdowała się w księstwie legnickim, do 1945r. w powiecie legnickim.

Wieś leży u podnóża Wzgórz Granowickich, poprzez wzgórze Krzaczaste do Księżyczych

Górek. W pobliżu wsi od strony Wzgórz Granowickich bierze swój początek potok Chotla, prawy dopływ Wierzbiaka. Od strony Mierczyc i wzniesień po stronie Księżyc teren jest mocno pofałdowany i wynosi około 198m n.p.m. i spada do 185m n.p.m. w kierunku na Gądków. Takie ukształtowanie terenu w czasie ulew sprawia mieszkańcom sporo kłopotów, wynika to z różnicy wzniesień, ponad 12m.

Wieś wymieniona została w rejestrach Śląskich jako prebenda kanonika Johanna, z której dziesięcina przeznaczona była dla wrocławskiego klasztoru na Piasku. W

1315 wymienia się proboszcza z Gränowic Friedricha, który pośredniczył w przekazaniu dokumentów od sufragana wrocławskiego Paulusa dla kościołów w Kępach i Kosiskach. W 1335 r. kościół w Grenowicz wymieniony zostaje w rejestrze nuncjusza Galharda jako leżący w Księstwie Jaworskim. Także w 1335 r. wzmiankowany o dziesięcinie kościół w Gronowicz, który był uposażony aż na 100morgów ziemi, czyli dzisiaj ponad 50 ha. *Jedna morga, tzw. jutrzyna, to wielkość pola zaoranego lub skoszonego przez jednego człowieka od rana do południa.* Natomiast w dokumentach z 1360r. potwierdzonych przez księcia legnickiego Ludwika I, wynika, że wieś miał Hap Kewle z żoną Margarethe, którzy sprzedali czynsz Nicolasowi i konwentowi krzyżowców z Wrocławia. Wieś stanowiła własność kościelną a w późniejszych latach jest królewsczyzną, czyli wieś nie miała nadań rycerskich takich jak Mierzyce czy Skała.

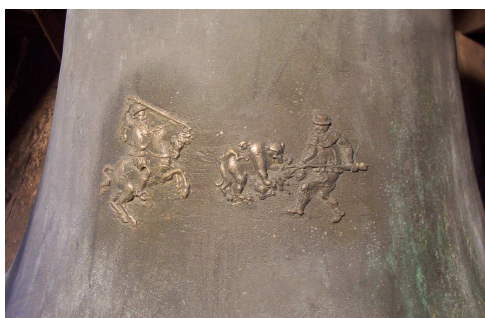

Właścicielem wsi był panujący Książę legnicki, zaś wieś była dzierżawiona. Okazały Granowicki dwór był siedzibą zarządcy-dzierżawcy.

W latach 1542 za panowania księcia legnickiego Fryderyka II wprowadzono reformację. Powstał tu jeden z pierwszych zborów ewangelickich w księstwie. Jako ciekawostkę dodam, że w 1696r. ochrzczony został w tutejszym kościele późniejszy wybitny niemiecki poeta Johann Christian Günther (1695- 1723).

Nasz kościół datuje się na początek XVI w. Kościół **p.w. Najśw. Serca Pana Jezusa**, to budowla jednonawowa, która łączy w sobie kilka stylów. Charakterystyczne jest sklepienie krzyżowe o gotyckich profilach żeber i młotowym kształcie wsporników. Natomiast wieża, czterokątna u podstawy, zostaje zwieńczona ośmiokątną nadbudową z barokowym hełmem. Zachowany protokół z wizytacji ewangelickich świątyń z 1654r. informuje, że zespół składał się z kościoła, pastorówki i kancelarii. Opisano go także jako mały kościół, zbudowany z kamienia, kryty gontem. Przesklepione prezbiterium i zakrystia.

W początkach XVIII w. kościół zostaje przebudowany na obecny kształt. Wewnątrz zmieniono na nowy barokowy drewniany ołtarz główny oraz ambonę przedstawiającą świętych ewangelistów. Ciekawostką jest -było- namalowane na desce epitafium, pochodzące z 1619 r. przedstawiające Chrystusa na Górze Oliwnej, poniżej zaś wizerunki zmarłych. Obraz obecnie poza kościołem. W kruchcie kościoła są dwie płyty nagrobne Daniela Triebe oraz Scheffendorffów z XVII

w., wraz z dobrze zachowanymi herbami rodowymi. Natomiast jedna płyta znajduje się w stanie dużego zniszczenia.

Inne wyposażenie kościelne z minionych wieków to: barokowy żyrandol, cztery lichtarze, dwa świeczniki neobarokowe. W późniejszych latach zamurowano otwór okienny na wschodniej ścianie prezbiterium, poszerzono

nawę od strony północnej i wprowadzono kondygnację empor. Nad zakrystią znajduje się duże pomieszczenie służące kiedyś za salkę katechetyczną. Wyposażenie kościoła to także oryginalne części umeblowania. Ławki proste i oryginalne, sufit drewniany w części głównej. We wnętrzu po prawej stronie dobrze zachowana chrzcielnica, ufundowana przez społeczność Granowic, 18 stycznia 1816r.

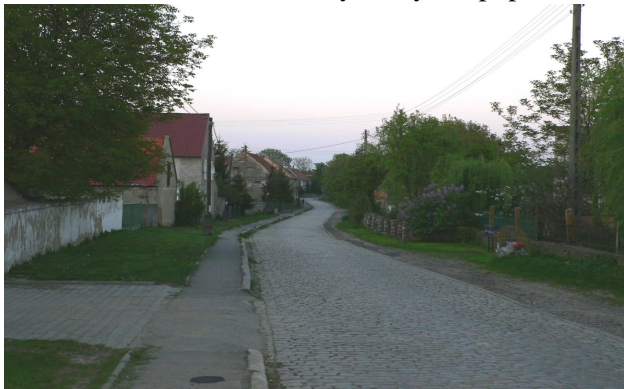
Dzisiaj możemy zobaczyć dobudowę na zachodniej ścianie w szczytach, gdyż kościół pozbawiony jest elewacji. W końcu XIX w. kościół w Granowicach znajdował się pod patronatem dworu w Budziszowie Wielkim.

Nie sposób pominąć tu, kilku informacji o kościelnym dzwonie. Otóż, inskrypcja na nim mówi nam, że dzwon datowany jest na 14 maja 1601r. Posiada w części górnej dekorowaną wstęgę po obwodzie oraz herbem ówczesnego księstwa Legnicko-Brzeskiego prawdopodobnie fundatorem dzwonu był jeden z książąt legnickich z domu Piastów, Joachim Fryderyk lub jego syn Jerzy Rudolf. Dzwon zawiera

także scenę z polowania na niedźwiedzia -zdjęcia powyżej-.

Wokół kościoła usytuowany jest cmentarz założony w XIV w. znajdują się tu płyty nagrobne z XVIII i XIXw. Na jego terenie znajduje się starodrzew z przewagą lipy drobnolistnej. Kościół wraz z cmentarzem otoczony jest kamiennym murem z kutymi bramami po wschodniej i zachodniej stronie, na tej też stronie znajduje się na murze wmurowana kostka z datą 1885. Ostatnie odnowienie kościoła miało miejsce w 1961 roku.

Dziś nie wiele wiemy o życiu poprzednich pokoleń. Jedynie z przekazów archiwalnych

dotyczących okolicznych wsi, możemy wywnioskować, że znaczna większość zabudowań pochodzi z XIXw., że Granowice były wsią dużą, ludną i bogatą, świadczy o tym mieszana z elementami łańcucha zabudowa wsi z rozbudowanym centrum, gdzie za środek uznaje się położenie kościoła, według danych statystycznych w

1816r. było 243 mieszkańców, 1885-409 a w 1920-423.

Zabudowę wsi stanowią folwarki, tzw. wolnych gospodarzy, mający duże arealy ziemi. W czworokątnej zabudowie o charakterze obronnym, w której poszczególne budynki przylegają do siebie tworząc podkowę, zamkniętą od strony drogi wysoką murowaną bramą wjazdową i furtką dla pieszych. Jednakże częściej możemy spotkać kute, metalowe bramy. Jeden bok tej swego rodzaju twierdzy tworzy usytuowany szczytem do drogi okazały dom następnie budynki inwentarskie, stodoły. Przejazd na pole był przez stodołę przez klepisko i zamyka czworobok od tyłu. Na podwórzu o utwardzonej nawierzchni przed pomieszczeniami dla zwierząt znajdowało się ogrodzone gnojowisko. Również w Granowicach znajdziemy zagrody jedno budynkowe dla gospodarstw małorolnych składające się z części

mieszkalnej połączonej sienią z częścią hodowlaną oraz przylegającej do niej stodoły oraz budynki pracowników folwarcznych.

W 1765r. Granowice należą do królewskiego urzędu dzierżaw w Budziszowie Wielkim, oszacowana wartość wsi to 2.048 talarów. We wsi było 14 kmieci, 11 chałupników, 7 rzemieślników, 6 wolnych ludzi, młyn, dwie owczarnie, kuźnia. Wieś mając status dóbr lennych oraz będąc ewangelicką parafią ze szkołą, która obejmowała wsie Księżyce, Damianowo Górne i Marcinowice po sekularyzacji dóbr klasztornych od 1810r. ponownie w rękach prywatnych dzierżawców. Za właściciela Du Port w 1825r. wieś rozbudowała się z 26 domów do 43 w 1840, wśród mieszkańców było 27 gospodarstw, 2 chłopskie kamieniołomy, kramarz, 8 rzemieślników. Trzymano 995 sztuk owiec, 148 sztuk bydła. We wsi mieszkało kilka rodzin wyznania katolickiego, należały one do parafii w Konarach.

Już na zachodzie

Na przyłączonych do Polski Ziemiach Zachodnich i Północnych, zwanych też Ziemią Odzyskanymi, zaczęła osiedlać się ludność z różnych stron Polski i spoza jej granic, a całą akcją

przesiedleńczą kierował Państwowy Urząd Repatriacyjny (PUR). Tereny gminy, dawniej Wielkie Wierchowice należały do Starostwa w Legnicy jako VI obwód osiedleńczy. Na te ziemie przyjeżdżali głównie przesiedleńcy z terenów, które weszły w skład ówczesnego Związku Radzieckiego z byłych województw: Iwowskiego,

tarnopolskiego, stanisławowskiego a szczególnie z tych województw, które charakteryzowały się dużym przeludnieniem, gdzie brakowało ziemi. Na Dolny Śląsk najwięcej, osób przyjechało z Kieleckiego, Rzeszowskiego, Łódzkiego, Lubelskiego.

Na dzień 10.IX.1946 roku w Granowicach było 363 mieszkańców łącznie z Niemcami oraz 3 przedsiębiorstwa handlowe 3 warsztaty rzemieślnicze.

Wszyscy przybywający na te ziemie osadnicy, a zwłaszcza repatrianci i reemigranci zetknęli się tu z inną kulturą, zwłaszcza kulturą rolną często stojącą na wyższym poziomie niż ta pozostawiona w rodzinnych stronach. W wielu wypadkach przybysze zastawali tu gospodarstwa i całe wsie opuszczone przez ludność niemiecką, która wyjechała z Dolnego Śląska jeszcze przed zakończeniem wojny. Nowością dla

przybywających na nasze wsie była bieżąca woda w kranach, elektryfikacja, telefony. Prawie w każdej wsi były warsztaty, sklepy. Nowi przybysze na ogół zgodnie żyli i mieszkali z poprzednimi mieszkańcami tych ziem. Od nich też najczęściej uczyli się posługiwania zastanymi tu, a nieznanymi im narzędziami, a także stosowania właściwych dla tych ziem zabiegów agrotechnicznych.

Charakterystycznym elementem krajobrazu Granowic stały się rosnące wzdłuż dróg i pól aleje drzew zwykłych, szczególnie piękna aleja w kierunku na Mierczyce i drzew owocowych, gęsta sieć dróg bitych. Panujący porządek podkreślały staranne ogrodzenia oraz ukwiecone przydomowe ogródki.

Wieś Granowice zasiedlona została w zasadzie zaraz po zakończeniu działań wojennych w czerwcu 1945 r. Jednymi z pierwszych, którzy tu przybyli, byli to: Masłowski Stanisław i Balbina, Masłowski Jan, Grygorcewicz Aleksander i Genowefa, Szyba Andrzej i Bronisława, Szyba Stefan, Skowron Władysław i Genowefa,

Suwczyński Franciszek i Feliksa i wielu, wielu innych. Ci właśnie pionierzy, bo tak można ich nazwać, w tym nowym dla nich świecie od razu zaczęli organizować się w społeczność lokalną, aby wspólnie przezwyciężać trudności, stawić czoła wyzwaniom z jakimi przyszło im się mierzyć. Nie wątpliwie taką osobą był Pan Stanisław Masłowski, inicjator założenia OSP w Granowicach, która 14 stycznia 1947 r. na swym I zebraniu podjęła decyzję o założeniu OSP i tak rozpoczęła się trwająca po dziś dzień ciężka i niebezpieczna praca Ochotniczej Straży Pożarnej w Granowicach.

Również w innej działalności społeczność wiejska Granowic może się pochwalić. Początek działalności sportowej LZS **Rodło**, sięga do roku 1947. Na pierwszym zebraniu, które odbyło się 15 maja 1947r. młodzi liderzy sportu podjęli decyzję o założeniu klubu sportowego i przyjęli nazwę **Piast**. Mimo, że początki były trudne, brak sprzętu sportowego, transportu, to wysiłkiem działaczy i mieszkańców wsi uporządkowano boisko, nabyto sprzęt sportowy i tak rozpoczęła się rywalizacja sportowa z lokalnymi drużynami. Pierwszy mecz rozegrano na święcie 22 lipca 1947r. z drużyną Chełmu, 3:2 dla Piasta Granowice.

Szczególną datą dla Granowic jest data **9 września 1973r.**, odbyły się tu I gminne uroczystości dożynkowe, połączone ze spotkaniem żniwiarzy wszystkich wądrożskich wsi. Gmina Wądroże Wielkie, jedna z siedmiu wzorcowych gmin województwa wrocławskiego, radośnie obchodziła to święto plonów. Uczestników dożynek witały wielkie transparenty. Na trybunie honorowej stanęli przedstawiciele miejscowych i powiatowych władz: gospodarz dożynek tow. Stanisław Kąkol - I sekretarz Komitetu Gminnego PZPR, sekretarz powiatowej instancji partyjnej -

tow. Maria Kustasz, wiceprzewodniczący Prezydium Miasta i Prezydium RN w Legnicy mgr inż. Bolesław Rostkowski, naczelnik gminy Wądroże Wielkie - Ignacy Brózda, przedstawiciele PK ZSL - Franciszek Poniewierka, GK FJN - Andrzej Tomków. Na dożynki przybyli także przedstawiciele Północnej Grupy Wojsk Armii Radzieckiej. Uroczystości otworzył przewodniczący Gminnej Rady Prezesów Kółek Rolniczych, przodujący rolnik z Wądroża Małego, Adolf Szwajka. Dorodny bochen chleba z tegorocznych zbiorów wręczyli gospodarzowi dożynek starostowie: Irena Łapka - gospodyni z Granowic i Stanisław Rubik – rolnik z Mierczyc (odznaczony na dożynkach Srebrnym Krzyżem Zasługi).

16 lipca 1999r. do Juretina pod Bukovou /Czechy/ wyjechała delegacja w składzie: wójt gminy Wądroże Wielkie Henryk Szwedo, naczelnik OSP Granowice Jan Grygorcewicz, wójt gminy Mściwojów Ignacy Pięta i sekretarz gminy Mściwojów Paulina Karwacka. W Jiretinie na wakacjach

przebywa 70 dzieci z gminy Wądroże Wielkie i gminy Mściwojów. Przybyły tu na zaproszenie strony czeskiej. W trakcie 10-cio dniowego pobytu dzieci zwiedzają pobliskie miejscowości, chodzą w góry, jak również mają zajęcia na basenie.

Delegacja polska spotkała się w trakcie swojego pobytu w Czechach także ze starostą powiatu Jablonec Jozefem Pałą. Jest przewidziana także wymiana delegacji, nawiązanie współpracy, wymiana doświadczeń w rolnictwie oraz poznanie struktury samorządowej obydwu przyszłych partnerów. Planuje się także współpracę w zakresie oświaty, sportu i rekreacji.

W dniach **16-18 września 2005r.** we Wrocławiu odbył się XII Ogólnopolski Konkurs Kronik oraz konkurs na pamiątki, wspomnienia i opracowania **”Z dziejów OSP”**. Organizatorem były: Zarząd Główny i wojewódzki OSP RP, komenda wojewódzka PSP. Prace nadesłano w 171 tomach z 14 województw, w tym 113 kronik. Po raz pierwszy udział w konkursie zapowiedzieli strażacy kronikarze z Niemiec i Czech. W ocenie jury Komisji historycznej, którą kieruje prof. Józef Ryszard Szaflik dwadzieścia kronik uznano jako wzorcowe. Nasza kronika opracowana przez dh. Panią Aleksandrę Szymańską zaliczona została jako kronika wyróżniająca się.

od lewej: naczelnik OSP Granowice Jan Grygorcewicz, z-ca komendanta PSP w Jaworze Piotr Kuchnio, kapelan dolnośląskich strażaków Adam Drwiega, Prezes zarządu pow. Wrocław Romuald Drebnicki, nasza kronikarka Aleksandra Szymańska, Komendant wojewódzki Zbigniew Szczygieł.

Składy osobowe zarządów organizacji społecznych w Granowicach

Skład Rady Sołeckiej:

Przewodniczący Rady – sołtys Dariusz Podmokły,

z-ca przew. Edward Rak,

Członkowie: Adam Jodłowski, Kazimierz Szyba, Andrzej Stochel.

Skład Zarządu OSP:

Prezes - Marian Szymański,

v-ce prezes - Piotr Skwark,

naczelnik - Jan Grygorcewicz,

z-ca naczelnika - Dariusz Podmokły,

sekretarz - Andrzej Ignasiak,

skarbnik - Edward Skwark,

gospodarz - Bogusław Grabarczyk.

Skład Zarządu LKS Rodło:

Prezes- Jan Jodłowski,

v-ce prezes – Jerzy Ignasiak oraz Marian Szymański,

kierownik drużyny – Jan Grygorcewicz,

sekretarz i skarbnik – Andrzej Sobieraj,

członek zarządu – Przemysław Skwark,

gospodarz – Roman Prudzienica.

... takie były początki OSP w Granowicach

Dnia 31 marca 1946 r. Obywatel Granowic Masłowski Stanisław został powołany przez Komendę Powiatową w Legnicy do odbycia podstawowego kursu strażaka. Po przeszkoleniu przystąpił do werbowania ludzi chętnych do wstąpienia do Ochotniczego pożarnictwa. Początki były ciężkie. Remiza była zdewastowana i należało ją wyremontować a poza tym brakowało sprzętu. Gromadzono i remontowano sprzęt również z sąsiednich wsi. Wiele pracy w tym pierwszym okresie włożyli: Pasternak Teofil, Sufczyński Władysław, Czapla Stanisław, Szyba Andrzej, Masłowski Jan, Sufczyński Franciszek i Grygorcewicz Aleksander.

Uczestnicy kursu podstawowego strażaka, 7.04.1946 r. (Ob. Stanisław Masłowski drugi z lewej).

Inicjatorem założenia OSP w Granowicach był Pan Stanisław Masłowski. **14 stycznia 1947 r.** na swym I zebraniu podjęto wspólną decyzję o założeniu OSP w Granowicach.

W skład zarządu weszli:

Komendant - Pasternak Teofil

Skarbnik - Czapla Stanisław

Gospodarz - Sufczyński Franciszek

W skład Komisji Rewizyjnej weszli;

Masłowski Stanisław - przewodniczący

Szyba Andrzej - członek komisji

Masłowski Jan - członek komisji

Gawłowski Jan - członek komisji

Werblicki Jan - członek OSP

Sawicki Stanisław - członek OSP

Skowron Władysław - członek OSP

Filipowicz Paweł - członek OSP

Grygorcewicz Aleksander - członek OSP

Kowalik Władysław - członek OSP

Grygorcewicz Antoni - członek OSP

Nabiałczyk Zygmunt - członek OSP

Antonik Paweł - członek OSP

Tarnowski Michał - członek OSP

Pierwszy wyjazd do pożaru

W tym roku (1947), wybuchł pożar w Granowicach u Jana Masłowskiego. Po raz pierwszy w gaszeniu, wzięli udział strażacy z tego terenu.

W związku z tym, że w płonącej stodole natknięto się na niespodziewane składowisko niewypałów, odstąpiono od działań gaśniczych. Groziło to bowiem kalectwem lub śmiercią biorących udział w akcji ratowniczej.

Pierwszy z lewej: druhowie Fryderyk Pasternak, Władysław Kowalik, Eugeniusz Gawłowski, Jan Prudzienica (5V1947r.)

Pierwsze sukcesy w zawodach pożarniczych

Jednostka OSP w Granowicach oprócz udziału w akcjach gaśniczych brała też czynny udział w zawodach sprawnościowo-pożarniczych w Legnicy w 1950r., gdzie zajęła I miejsce. W tym też czasie z OSP odchodzi Masłowski Stanisław z powodów rodzinnych a w szeregi wstępują nowi chętni: Marian Kowalik, Konrad Skwark, Józef Kraczek, Michał Sikora, Stanisław Kula. Lata pięćdziesiąte na ziemiach Dolnego Śląska to rozwój działalności pożarniczej. Przystąpiono głównie do organizowania szkoleń w dziedzinie pożarnictwa. Z jednostki OSP Granowice na takie szkolenie oddelegowani zostali członkowie: Pasternak Teofil - na kurs komendantów OSP; - Gawłowski Jan, Nabiątzyk Zygmunt, Tarnowski Michał, Kula Stanisław i Kowalik Marian - na kurs podstawowego strażaka.

W miesiącu lipcu Komenda przekazała na stan OSP w Granowicach sikawkę na kołach żelaznych. Za dar byli wdzięczni zarówno strażacy jak i mieszkańcy Granowic.

W 1952r. powstaje w Granowicach Spółdzielnia Rolnicza. Zakupiony przez nią samochód, dzięki przychylności przewodniczącego spółdzielni Ob. Mariana Szymańskiego oraz Józefa Kopacza i kierowcy Antoniego Grygorcewicza, służył także członkom OSP i sportowcom.

Na zdjęciu (z prawej kierowca Antoni Grygorcewicz, z lewej Józef Kopacz).

Kurs dla kierowców-mechaników w Wałbrzychu, kwiecień 1952 (w środku druż. Antoni Grygorcewicz).

Od 1953 r. działalność OSP spowalnia. Część strażaków podejmuje pracę poza miejscem zamieszkania czy powołana została do wojska. W 1954r. przeprowadzono remont remizy, przełożono dach, utwardzono i wybrukowano plac wokół remizy.

Zorganizowano zawody sprawnościowe między OSP Granowice a OSP Mierczyce i Wądroże Wielkie. OSP Granowice zajęła III miejsce. Komenda Powiatowa oddelegowała na kurs mechaników motopomp 2-ch druhów do Wałbrzycha w osobach: Antoni Grygorcewicz, Józef Kraczek.

Kurs mechaników– I z lewej Kraczek Józef,
II z prawej Antoni Grygorcewicz.

W 1957r. OSP Granowice otrzymała nową motopompę strażacką typu M-200. W tym też roku wybucha pożar u Józefa Dorosa. Dzięki dużej sprawności naszych strażaków sąsiednia stodoła Lecha Walera zostaje uratowana. Rok 1960 r. to wybór nowego komendanta którym został Grygorcewicz Antoni.

W szeregi OSP przyjęto też nowych członków:
druha - Dudziaka Stanisława,
druha - Wojciechowskiego Zygmunta,
druha - Pasternak Zofię,
druha – Prudzienice Jana,
druha –Tęczę Franciszka.

Na prośbę Komendy Powiatowej w Legnicy OSP w Granowicach oddało sikawkę celem przekazania jej do muzeum, a w zamian otrzymała wóz konny do przewożenia sprzętu.

W OSP Granowice w styczniu 1968r. odbyło się zebranie, na którym przyjęto nowych członków: Grygorcewicza Jana, Grygorcewicza Józefa i Tarnowskiego Tadeusza. Skierowano na kurs w zakresie obsługi motopomp prowadzonego przez Powiatową Komendę Straży Pożarnej w Legnicy druha: Skowrona Ryszarda i Tarnowskiego Adama. Zaczęto organizować także drużyny młodzieżowe. Gromadzka Rada przydzieliła OSP ciągniki rolnicze z Kółka Rolniczego na przewóz sprzętu gaśniczego w razie pożaru. Odpowiedzialnym za ciągnik był druh Skwark Konrad.

W lipcu 1979 r. Druh Jan Grygorcewicz z OSP Granowice, jako pierwszy podjął pracę w Straży Zawodowej i został skierowany na kurs podoficerów w Chojnowie.

Wielkie gaszenie. W godzinach przedpołudniowych 11 lipca 1991 r. wybuchł pożar na fermie kurzej w Kosiskach. Spaliło się około 9 tyś. czterotygodniowych kurcząt oraz znaczna część kurnika. Straty oszacowano na 190 mln. zł. Pożar gasiło 8 jednostek straży pożarnej.

Urząd Gminy w Wądrożu Wielkim w czerwcu 1993r. zakupił samochód marki Żuk i przekazał go OSP w Granowicach. Prezes OSP Marian Szymański, oraz kierowca Jan Grygorcewicz oddelegowani do FSC w Lublinie odebrali Żuka i przyprowadzili go do Granowic. Uroczystego przekazania kluczy do Żuka na ręce druha Edwarda Raka i Jana Grygorcewicza dokonał Wójt Gminy - Tadeusz Świącik. W uroczystości uczestniczył także z-ca Komendanta Rejonowego w Legnicy druh Zbigniew Biłyk i Komendant Gminny druh Henryk Gajek.

Na zdjęciu zakupiony Żuk dla OSP Granowice.

W listopadzie 1997 r. w Granowicach zwołano zebranie Zarządu OSP, na którym podjęto uchwały o rozbudowie strażnicy OSP oraz przygotowaniu planów i gromadzeniu materiałów budowlanych. Po 15 listopada wykonano fundamenty i zalano beton. W powiększonej remizie będzie nowy garaż, zaplecze socjalne i magazynek. Gmina na ten cel dała 5 tyś. zł. 2.000 zł zostało przeznaczone na dokumentację a 1.000 zł. na wyznaczenie punktów i granic budowy. W czerwcu 1998 r. zakończono rozbudowę strażnicy w Granowicach. Wartość wykonanych prac czynem społecznym wyceniono na 100 000 zł. Urząd Gminy sfinansował materiały na kwotę 10 - 12 tysięcy złotych.

Na zdjęciach etapy rozbudowy bazy strażackiej OSP w Granowicach

stan remizy obecnie

Wiata (powyżej) – w czerwcu 2001 r. przystąpiono do budowy wiaty na sprzęt gaśniczy, wyróżniający się druhowie to: Rak Edward, Jastrzębski Edward, Prudzienica Roman, Grygorcewicz Jan, Kądziela Marian, Dziewięcki Bronisław, Grabarczyk Bogusław, Skwark Zenon, Ignasiak Andrzej, Emiljanowicz Marcin. Wiata powstała również dzięki sponsorom, którym serdecznie dziękujemy, szczególnie dziękujemy za udzieloną pomoc Panu Wojciechowi Kraseckiemu.

22 października 1999 r. w Wądrożu Wielkim gościł prezes Zarządu OSP w Starym Julianowie koło Wałbrzycha, Piotr Buchman. Jego jednostka specjalizuje się w sprowadzaniu samochodów strażackich z Francji. Odwiedziny związane były z podjętą przez Zarząd Gminy decyzją o zakupie samochodu Berliet 770. Samochód będzie przekazany OSP Granowice na potrzeby całej gminy. **4 lutego 2000 r.** w Granowicach odbyło się zebranie sprawozdawcze OSP, które poprowadził prezes OSP Marian Szymański. Na wstępie przywitał wszystkich zaproszonych gości:

- Wójta Gminy - Henryka Szwedo,
- Przewodniczącego Rady Gminy - Michała Juzaka,

- Komendanta Straży Pożarnej w Jaworze –mł. bryg. Jana Serafina,
- Zastępcę Komendanta Powiatowego - bryg. Piotra Kuchnio,
- Członka Zarządu Głównego - Mieczysława Stadnickiego,
- Prezesa Zarządu Woj. OSP. - Wojciecha Krzyżanowskiego,
- Prezesa OSP w Starym Julianowie - Piotra Buchmana.

Najradośniejszym momentem dla drużów OSP w Granowicach było przekazanie w imieniu Rady Gminy i Zarządu Gminy AKTU PRZEKAZANIA samochodu pożarniczego typu Berliet 770 wraz z wyposażeniem w dowód za ofiarną i wierną służbę pożarniczą dla dobra obywateli gminy.

Młodzi strażacy na start

Nie byłoby straży na wsi, jeżeli nie byłaby zasilana przez młodych. Ten proces wstępowania do OSP w Granowicach widzimy z dniem jej powstania i przebiega tak płynnie przez wszystkie pokolenia, że praktycznie go nie zauważamy. Dopiero na zawodach w rywalizacji sportowo-pożarniczej widzimy, że działanie straży pożarnej nie jest zarezerwowane wyłącznie dla pierwszego składu. Najlepszym tego przykładem są młodzi strażacy z Granowic i **młode strażarki**, i jak do tej pory jedyna drużyna dziewcząt na terenie naszej gminy.

16 czerwca 2000 r. w Jaworze odbyły się powiatowe zawody sportowo-pożarnicze, w których brały udział także jednostki OSP z gminy Wądroże Wielkie, zajmując czołowe pozycje w różnych kategoriach wiekowych. W grupie A mężczyzn powyżej 18 lat II miejsce zajęła OSP z Granowic. W grupie chłopców 15 - 18 lat II miejsce OSP z Budziszowa Wielkiego a w grupie chłopców 12 – 15 lat III miejsce. W kategorii dziewcząt 12 - 15 lat I miejsce zdobyły dziewczęta z Granowic.

Po ogłoszeniu wyników i wręczeniu dyplomów, pucharów oraz nagród rzeczowych wszystkich uczestników zawodów zaproszono na tradycyjną grochówkę i pieczoną kiełbasę.

Wójt gminy Wądroże Wielkie Pan Henryk Szwedo w asyście komendanta powiatowego PSP Jana Serafina wręcza puchar dla młodzieżowej drużyny OSP Granowice. Marcinowice, czerwiec 2002.

Zawody wojewódzkie w Chocianowie, czerwiec 2002. Dziewczęta z OSP Granowice, zajęły I miejsce w zawodach sportowo-pożarniczych. Od lewej stoją: Marta Piwowarczyk, Joanna Grygorcewicz, Karolina Długosz, Justyna Nowak, Marta Sierlecka. Siedzą: Monika Grygorcewicz, Kasia Ignasiak stoi w środku Andżelika Podmokła.

...po zmaganiach sportowo-strażackich, czas na ...

28 marca 2001 r. Decyzją Nr 1/05
podpisaną przez generała - brygadiera
Zbigniewa Meresa, OSP w Granowicach
została włączona do Krajowego Systemu
Ratownictwa Gaśniczego.

Inna działalność i obowiązki OSP w Granowicach

W latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych wiejskie jednostki ochotniczej straży pożarnej skupiają najaktywniejszych społecznie mieszkańców wsi. Strażacy ochotnicy zajmują się nie tylko gaszeniem pożarów, usuwaniem uszkodzonych drzew czy działalnością profilaktyczną, lecz także wiele pracują społecznie na rzecz swoich wsi i gmin. Do ich stałych obowiązków weszło już budowanie i konserwacja wiejskich zbiorników przeciwpożarowych i remiz strażackich. W wielu miejscowościach zbudowali około 50 km lokalnych dróg m.in. w Wądrożu Wielkim, Mierczycach i w Budziszowie Wielkim. Uczestniczą też stale w pracach przy porządkowaniu wsi.

W lutym w OSP Granowice odbyło się zebranie, na którym podsumowano działalność za 1970 r. Ten rok obfitował w dużą ilość wyjazdów do pożaru oraz w czyny społeczne na rzecz wsi. Członkowie OSP między innymi wyróżnili się dużym zaangażowaniem w utwardzaniu drogi łączącej wieś Granowice z Marcinowicami (1,5 km).

W styczniu 1977 r. powołano orkiestrę strażacką, w skład której weszli członkowie OSP:

Walkowicz Tadeusz – perkusja,

Boś Ryszard – gitarzysta,

Grygorcewicz Józef – organy,

Surmański Henryk - gitara basowa,

Piłciak Danuta – wokalistka,

Orkiestra przygrywała podczas imprez strażackich i państwowych.

Powódź w Legnicy, 1977 rok.

Strażacy z OSP Granowice brali czynny udział w akcji ratunkowej w Legnicy dotkniętej powodzią. Powódź w Legnicy ul. Jaworzyńska.

W czerwcu 1997 r. Jednostka OSP z Granowic brała udział w przygotowywaniu trasy przejazdowej przed przybyciem Ojca Świętego Jana Pawła II do Legnicy, a w lipcu 1997r. województwo legnickie nawiedziła powódź, wylały dwie niecki wodne – dorzecza Odry i dorzecza Kaczawy. W tych trudnych dniach grozy dowód obywatelskiej postawy dały formacje pożarników

zarówno Państwowej Straży Pożarnej jak i Ochotniczych Straży Pożarnych niosąc pomoc bliźnim i ratując wspólny dobytek.

Strażacy nie tylko walczyli z żywiołem na terenie swojej gminy ale także brali udział w akcji ratowniczej w Głogowie. Komendant Wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej bryg. Ryszard Dąbrowa w liście do Prezesa OSP w Granowicach złożył druhom serdeczne strażackie podziękowanie za ten trud i poświęcenie i życzył im dużo uśmiechu, zdrowia i wszelkiej pomyślności.

16 marca 1999 r. OSP podjęła uchwałę dotyczącą wyjazdu delegatów do Częstochowy na uroczystości 60 rocznicy strażackiej pielgrzymki na Jasną Górę w dniu 15.05.1999 r. Wydelegowani to: Naczelnik OSP - Jan Grygorcewicz.

Druhowie - Skwark Przemysław,
Andrzej Sobieraj,
Grabarczyk Bogusław,
Członkowie MDP : Bartłomiej Sobieraj,
Agnieszka Grygorcewicz,
Joanna Grygorcewicz,
Druhna wspierająca : Anna Grygorcewicz.

15 maj 1999 r. w Sanktuarium Jasnogórskim NMP w 60 rocznicę ślubów strażackich z 1939 r. pożarnictwo polskie (w tym delegacja z Gminy Wądroże Wielkie) zgromadzone na błoniach jasnogórskich złożyło w Cudownej Kaplicy Matki Bożej VOTUM - dar serc strażackich jako wyraz hołdu , czci i wdzięczności dla Najświętszej Bogurodzicy - Maryi za dotychczasową opiekę, ślubując wszystkie swoje siły oddać w ratowaniu bliźnich, w imię Chrystusowych zasad miłości a swoją pracą i służbą przyczynić się do umacniania Ojczyzny naszej.

Wspólne zdjęcie członków OSP Budziszów i OSP Granowice przed wejściem do kaplicy.

7 maja 2005 roku OSP Granowice, w zorganizowanym przez zarząd wyjeździe do Częstochowy na Jasną Górę na V Ogólnopolską Pielgrzymkę Strażaków poświęciło przywiezioną przez siebie figurkę Św. Floriana, patrona strażaków. Obecnie figurka znajduje się w Granowickim kościele wraz z pamiątkową tablicą.

Z lewej: komendant powiatowy z żoną bryg. Jan Serafin, naczelnik OSP Granowice Jan Grygorcewicz, zastępca komendanta powiatowego bryg. Piotr Kuchnio.

W lipcu 2001 gwałtowna ulewa podtopiła dziewięć gospodarstw w Granowicach. Pozalewane były obory, piwnice i partery domów. Strażacy natychmiast przystąpili do usuwania szkód. Działania prowadziły trzy wozy strażackie dysponujące czterema motopompami. Mieszkańcy ponieśli znaczne straty w uprawach. Silny wiatr i deszcz położył zboża, wymłócił rzepak, zamulił ziemniaki. Z domów i piwnic trzeba było usuwać naniesiony muł przez wodę, która szła rzeką przez wioskę. Drogi prowadzące do Granowic z Marcinowic i Mierzyc są zamulone i pełne gałęzi drzew oraz naniesionych kamieni. Największe zagrożenie stanowiły powalone przez szalejący wiatr drzewa w Mierzycach i zwisające nad drogą Mierzyce-Luboradz zerwane przewody energetyczne.

W Cichowie 14 sierpnia 2005r. odbyły się II Europejskie i V Krajowe zawody Sikawek Konnych. W zawodach uczestniczyło 15 drużyn kobiecych i 51 męskich, drużyn z zagranicy było 10, m.in. z Węgier, Czech, Słowacji. Nasza drużyna jako jedna z trzech zwycięskich drużyn z 2004r., została szczególnie wyróżniona, przejazdem honorowym przed trybuną

honorową. Patronat nad zawodami sprawował prezes ZG ZOSP RP Waldemar Pawlak. Opiekunem i kierownikiem naszej drużyny był bryg. Piotr Kuchnio zastępca komendanta powiatowego PSP w Jaworze. Zawodnicy z OSP Granowice: dowódca Jan Grygorcewicz, woźnica Henryk Paczkowski oraz Dariusz Podmokły, Przemysław Skwark, Piotr Skwark, Karol Skwark, Mariusz Kula, Tomasz Mastaliński, Bogusław Grabarczyk. W klasyfikacji generalnej drużyna zajęła 18 miejsce. Były dyplomy, nagrody.

Jako najlepsza drużyna powiatu jaworskiego, otrzymała w nagrodę odtwarzacz DVD ufundowany przez kierownika i opiekuna drużyny.

Ochotnicza Straż Pożarna w Granowicach – dzisiaj

Historia Klubu Sportowego RODŁO

15 maja 1947 roku w Granowicach w mieszkaniu Pana Władysława Kowalika odbyło się pierwsze założycielskie zebranie klubu sportowego, który zapoczątkował działalność Ludowego Zespołu Sportowego.

Wybrano zarząd w składzie:

prezes - Kloc Józef,

wiceprezes - Prudzienica Franciszek,

skarbnik - Szyba Andrzej,

gospodarz - Kopacz Józef,

członek - Czapla Stanisław,

członek - Kowalik Władysław.

Zarząd klubu przyjął nazwę **"Piaśt"**. Start był trudny. Brak było sprzętu sportowego, transportu, pieniędzy, zdewastowane było boisko. Powoli wysiłkiem działaczy, piłkarzy i pozostałych mieszkańców wioski nabyto niezbędny sprzęt i uporządkowano boisko. Działalność sportowa ograniczała się do rozgrywania meczów towarzyskich i uczestniczenia w lokalnych imprezach sportowych i turniejach piłkarskich. W tym czasie na mecze jeżdżono rowerami, Ursusem z przyczepą, a w późniejszym okresie samochodem marki "lublinem" wypożyczonym bezpłatnie przez miejscową Spółdzielnię Produkcyjną.

Sportowcy z Granowic startowali także w biegach narodowych i spartakiadach gminnych. Na święto 22 lipca 1947 r. drużyna sportowa z Granowic rozegrała pierwszy swój mecz, w którym pokonała drużynę z Chełmu 3:2. Drużyna także zacięcie rywalizowała z innymi lokalnymi drużynami sportowymi.

Drużyna Piasta, bierze udział w turnieju piłki nożnej w Wądrożu Wielkim. W rozgrywkach biorą

udział piłkarze: Kowalik Władysław, Mastaliński Ryszard, Juzak Jan, Prudzienica Jan, Pac Bronisław, Jeżdżewski Mieczysław, Miler Stefan, Kuleta Marian, Kruczyk Mieczysław, Maj Jan, Kuleta Władysław.

Zgrana już drużyna Piasta z Granowic rozegrała zwycięski mecz 6:3 z drużyną Skały. W meczu tym brali udział: Kowalik Władysław /kapitan drużyny/, Skowron Stanisław, Szyba Władysław, Skura Jan, Nabiałczyk Zygmunt, Szymański Władysław, Pitek Mieczysław, Szyba Alfred,

Szymański Eugeniusz, Maj Czesław, Kloc Józef, Prudzienica Jan. Po rozwiązaniu się Spółdzielni w Granowicach, z uwagi na ograniczone możliwości finansowe i trudności transportowe nastąpiła lata "chude" dla drużyny sportowej.

Drużyna sporadycznie uczestniczyła w turniejach piłkarskich i rozgrywała mecze towarzyskie.

Rajd rowerowy Granowice - Legnica - Granowice, sekcji turystycznej w 1950 roku.

Udział w rajdzie wzięli: Celina Bazan, Janina Boś, Danuta Bazan, Konrad Skwark, Władysław Kowalik, Adam Czapla.

Drużyny sportowe z Granowic podczas spartakiady w Strzelinie w 1951 roku.

Pod koniec lat 50-tych, powstała w Granowicach silna drużyna siatkarzy, która odniosła szereg zwycięstw w okolicy. Startowała też w turnieju siatkówki o puchar **”Dziennika Ludowego”**.

W drużynie występowało kilku utalentowanych siatkarzy jak: Szyba Władysław, Prudzienica Jan, Emilianowicz Henryk, Kowalik Władysław, Szymański Eugeniusz, Kowalik Marian.

Po okresie stagnacji do połowy lat 60- tych, w działaczy i piłkarzy klubu sportowego wstąpił **”nowy duch”**.

Wybrano nowy zarząd w składzie:

prezes - Sobiegraj Stanisław,

v-ce prezes - Wojtaś Jan,

skarbnik - Prudzienica Franciszek,

sekretarz - Dudziak Stanisław,

trener - Wojtaś Jan,

członek - Kopacz Bronisław,

członek - Nowicki Bronisław.

W 1966r. przyjęto nową nazwę klubu sportowego **”Rodło”** Granowice, którą zaproponował Wojtaś Jan. Po zwycięstwach z okolicznymi drużynami podjęto decyzję przystąpienia do rozgrywek piłkarskich w klasie ”D”. Przy klubie Rodło istniała także silna sekcja szachowa w składzie: Sobiegraj Stanisław, Sufczyński Czesław, Prudzienica Jan, Lech Edward, Skwark Edward. W 1967 r. sekcja szachowa brała udział w zorganizowanym w Jaworze Turnieju szachowym o **”Złotą Wieżę”**.

Sukcesy Rodła w różnych dyscyplinach sportowych ściągają nie tylko kibiców i sympatyków sportu na mecze i turnieje, ale także ściągają nowych zawodników. Młodzi chłopcy z Granowic sukcesywnie zasilają drużynę seniorów i tworzą najsilniejszą drużynę w naszym rejonie. Drużyna ta wygrywała wszystkie turnieje oraz dwukrotnie zajmowała pierwsze miejsce w klasie ”C”. Jednakże ograniczone możliwości transportowe spowodowały, że drużyna rezygnowała z występów w klasie ”B” na rzecz innych drużyn.

W roku 1980 po wyjeździe z Granowic Jana Wojtasia, drużyna sportowa obniżyła loty. Postanowiono więc wybrać nowy zarząd w składzie:

prezes - Grygorcewicz Jan,

w-ce prezes - Prudzienica Roman,

skarbnik - Szyba Wiesław,

sekretarz - Sobiegraj Andrzej,

gospodarz - Szyba Kazimierz,

członek - Skwark Zenon,

członek - Jodłowski Jan.

Wybrany zarząd opracował program przezwyciężenia trudności finansowych i organizacyjnych, systematycznie wprowadzając do planu pracy nowe inicjatywy i imprezy sportowe. Od razu odbiło się to pozytywnie na wynikach sportowych. Rodło znowu okazało się najlepszą **”top drużyną”** na naszym terenie. W tym też sezonie 1980/81 Rodło awansowało do klasy ”B”, tracąc zaledwie 4 punkty. Start w ”B” klasie wypadł bardzo okazale, po 5 meczach drużyna miała 10

punktów i bardzo dobry stosunek bramkowy. Największym osiągnięciem było dwukrotne zajęcie drugiego miejsca w klasie "B".

Rodło zdobyło po zwycięskim meczu z Krzeczynem Małym 4:0 **"Puchar Województwa Legnickiego"** organizowany przez zarząd ZMW. Mecz odbył się na stadionie K.S. „Miedź”. W następnej edycji tego pucharu drużyna awansowała do finału, ale przegrała z drużyną „Sparta” Grębocice.

Natomiast w Pucharze Polski w 1984r. drużyna Rodła dotarła do III rundy rozgrywek, wygrywając z "Czarnymi" Rokitki 4:3 i z "Prochowiczką" 1:0. Odpadli jednak po porażce z "Konfliksem" Legnica.

Za działalność sportową i społeczną LZS z Granowic otrzymał z Rady Głównej Zrzeszenia LZS w Warszawie **"Złoty Znak Jakości OMEGA"** - najwyższe wyróżnienie LZS.

Dzięki wysiłkowi i zaangażowaniu działaczy i piłkarzy wybudowano społecznie w Granowicach przy boisku szatnię dla zawodników. Za zarobione pieniądze został zakupiony samochód marki "Żuk". W ten sposób rozwiązano problem transportu. Natomiast po sprzedaniu Żuka, klub zakupił w Cukrowni Jawor autobus marki "San". Kierowcą autokaru został Grygorcewicz Jan, pełniący w klubie jednocześnie funkcję prezesa.

24 maja 1987 r. OSP Granowice zakupiło autobus Autosan do przewozu członków na mecze, zawody, turnieje itp.

W 1985r. w klubie sportowym działają jak nigdzie indziej, następujące sekcje sportowe:

- piłka nożna - dwie sekcje w klasach B i C,
- piłka siatkowa,
- tenis stołowy,
- strzelectwo,
- szachy,
- sekcja turystyczna.

Najbardziej zasłużeni zawodnicy ostatnich kilku lat to: Sobiegraj Andrzej, Rak Roman, Kregulecki Stanisław, Skwark Edward, Pieczarska Stanisław, Skwark Zenon, Grabarczyk Ireneusz, Paluch Andrzej, Prudzienica Andrzej, Herbut Roman, Rubik Edward, Walkowicz Zdzisław, Ancerowicz Andrzej, Gołębiowski Henryk, Juzoń Jan, Pieniacha Waldemar, Borowiec Krzysztof, Juzoń Jerzy, Zgrzebnicki Zbigniew, Partyka Ryszard, Szyba Kazimierz.

Drużyna Rodło po meczu, w którym zajęła mistrzostwo klasy A w 1997 roku. Na zdjęciu: /od dołu z lewej / Jacyszyn Paweł, Sado Dariusz, Sado Marek, Grabarczyk Bogusław, Skwark Przemysław, /od góry z lewej/ Grygorcewicz Jan - trener, Pieczara Stanisław, Kapuściński Jerzy, Borek Marcin, Stańczak Kazimierz, Wyszowski Marek, Tęcza Marcin, Szyba Kazimierz /gospodarz klubu/.

Obecny skład drużyny RODŁO Granowice

Skład drużyny Rodło, 2006.

Góra od lewej: Prezes klubu Jan Jodłowski, Damian Antonik, Mateusz Mazur, Karol Skwark, Adrian Kapuściński, Karol Szczukiewicz, Janusz Kałakut, Zbigniew Radzikowski, Paweł Bielecki, wiceprezes- Jerzy Ignasiak, kierownik drużyny-Jan Grygorcewicz. Dół od lewej: Sebastian Pawlak, Przemysław Skwark, Andrzej Rosołowski, Dariusz Koziol, Mariusz Sieńkowski.

W ostatnich dniach czerwca, tj.27 1997 roku, LZS Rodło Granowice obchodził 50 – lecie swojego istnienia. Z tej okazji członkowie LZS wspólnie z członkami OSP zorganizowali huczną

zabawę, na którą przybyli z odległych miejscowości zaproszeni goście, dawni strażacy OSP Granowice, piłkarze.

Literatura:

ks. dr Józef Mandziuk, *Katalog ruchomych zabytków sztuki sakralnej w archidiecezji Wrocławskiej*, T.1, 1982 r.

Red. Marek Staffa, *Słownik geografii turystycznej Sudetów*, 2004.

Krzysztof Szozda, *Moja mała Ojczyzna. Gmina Wądroże Wielkie, historia i zabytki*, 2003r.

Józef Pilich, *Zabytki Architektury Dolnego Śląska*, 1978r.

Kroniki OSP i LZS Rodło w Granowicach, prowadzone przez Panią Aleksandrę Szymańską.

Wyciąg z rejestru wojewódzkiego konserwatora zabytków, Nr 844 z dn. 25 stycznia 1961r.